

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א מַפְלָה פּוֹן גַּשְׁמִיּוֹת

סוף כל סוף איז דאס געשען: מ'האט געכאפט דעם בעל תפילה!

נאכדעם וואס ס'איז געווארן א גאנצע טומל אין שטאט איבער א מיסטעריעזע פערזאן וואס לאכט אפ פון זייער אמונה אין געלט, און טענה'ט אז ס'איז דא נאר איין באשעפער אויף דער וועלט וועמען מ'דארף דינען - א מענטש וואס באנווייזט זיך אמאל אלס א סוחר און אמאל אלס אן ארעמאן - האט מען אים ענדליך געברענגט פאר די שרים. די שרים האבן אים אנגעהויבן אויספרעגן, אבער דער בעל תפילה איז געבליבן שטארק ביי זיין מיינונג און געזאגט מיט א פעסטקייט: "יעדער איינער לעבט דא אין א גרויסן טעות און נארישקייט; געלט איז בכלל נישט דער תכלית פון דער וועלט..."

דערנאך האבן זיי אים אנגעהויבן פרעגן איבער דעם 'גיבור': 'ווער איז דער מענטש וואס דו טענהסט אז דו קענסט אים?' ער האט זיי מסביר געווען אז ער איז אמאל געווען ביי א מלך וואס האט געהאט א פארלירענעם גיבור, און אויב דער גיבור איז טאקע דער זעלבער מענטש, דאן קען ער אים גוט. ער האט דערביי צוגעגעבן: "און דאס וואס עטץ פארזיכערט זיך אין א לאנד וואס אלע זענען געטער - זאלט עטץ וויסן אז דאס איז ריינע נארישקייט. זיי קענען ענק גארנישט העלפן, און אויב עטץ וועטס זיך פארלאזן אויף זיי, וועט דאס זיין ענקער מפלה! דאס גאנצע פאלק, מיט אלע מענטשן וואס קומען צו זיי זוכן הילף, וועלן זיי אלע ביידע א מפלה האבן."

אינמיטן א שיעור אין חדר אויף פרק 'הכונס', האט דער מלמד מסביר געווען פונקטליך וואס עס מיינט א 'שמירה מעלה'. שאל האט זיך דעמאלט געשפילט אונטערן טיש מיט א שליכל-האלטער פול מיט וואסער און גלאנציגע שטערנדלעך. צוגעטשעפעט דערצו איז אויך געווען א לעמפל וואס טוישט קאלירן, וואס ער האט באהאלטענערהייט אנגעצוינדן און אויסגעלאשן כדי דער מלמד זאל נישט באמערקן. דאס איז אבער נישט געווען זיין איינציגסטע זאך; אונטער זיין גמרא זענען געלעגן נאך עטליכע סארט שליכל-האלטערס מיט אנדערע פארעמס, וואס ער האט צוגעלייגט צו זיין ריזיגע זאמלונג וואס ער האט שטענדיג מיטגעשליפעט. ער האט געהאט אין זיין באזיך אינאיינעם פופציג

פארשידענע סארט לעמפלעך און שלעסער וואס זענען געהאנגען אויף זיין שליכל-האלטער. ער פלעגט פארברענגען שעות זיך צו שפילן מיט זיי, אויסלייגן, ארויסנעמען, און זיי צוזאמענשטעלן איינס צום צווייטן. בשעת זיינע חברים האבן געשריבן סיכומים אויף די סוגיות אין די גמרא און אנגעפילט העפטן מיט קלארע ביאורים אויף יעדן קשיא אין תוספות, איז שאל'ס העפט געבליבן ליידיג אפער איז דארט נאר געווען א ליסטע פון זיינע פילע טשאטשקעס...

איין טאג האט אים אן עלטערער איד מיט א שניי ווייסע בארד אפגעשטעלט אין קאווע שטיבל פון בית המדרש. ער האט צוגעקוקט ווי שאל שפילט זיך און אים געזאגט: "מיי טייער קינד, דו קוקסט מיר אויס צו קלוג אויף זיך צו שפילן מיט אזעלכע נארישקייטן. זאלסט וויסן, אז ס'וועט נישט נעמען לאנג און פון דעם גאנצן זאמלונג וועט גארנישט איבערבלייבן. דער גאנצער תכלית פארנוואס מיר זענען געקומען אויף דער וועלט איז נאר זיך מדבך צו זיין אינעם באשעפער דורך זיין תורה און מצוות. צום סוף וועט גארנישט איבערבלייבן פון די גאנצע גשמיות; אלעס וועט פארטייליגט ווערן און גיין לאיבוד!"

שאל איז געווען שאקירט: "וואס! גארנישט וועט נישט בלייבן פון דעם?!" "זא, זא, האט דער אלטער איד געענטפערט מיט א רואינקייט, "יעדער גשמיות'דיגע זאך מיט וואס מיר געבן זיך אפ, ספעציעל קינדישע טשאטשקעס, ברענגט אונז נישט צו קיין שום תכלית אדער באדייט. אויב מיר ווילן לעבן א ריכטיגן לעבן מיט הצלחה, מוזן מיר משקיע זיין נאר אין עבודת השם, וואס דאס בלייבט אויף אייביג."

אזוי לערנען מיר ארויס פון די מעשה וואס דער בעל תפילה האט געזאגט פאר די גרויסע שרים, וואס זענען געווען אזוי רייך: "איר וועט האבן א מפלה פאר'ן גיבור! עטץ וועטס אלע פארטייליגט ווערן און גיין לאיבוד, ווייל דאס גשמיות'דיגע געלט וועט ענק גארנישט העלפן." ווייל דער עיקר תכלית איז נאר צו דינען דעם באשעפער, צו לערנען און צו דאווענען.

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹרָה מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (6)

הָאֲבִין זֵי אִים גִּיהָלְטִין פֿאַר מְשׁוּגָע. וואַרִין די גאַנצֶע מְדִינָה זענען שוין אזוי גיליגין אין דעם געלט און זענען שוין אזוי דרינגען פֿאַרנאַרִישט גיוואַרִין. ביז דער וואס ער האט אַקעגין זייערע נאַרִישקייט עפּעס גירעט. איז דערביי זיי גיווען מְשׁוּגָע. **הָאֲבִין זֵי אִים גִּיפֿרעגט.** וואס איז דאס וואס דו זאגסט אויף דעם גבור. אויב סע ניט דער גבור פֿנ"ל. האט ער זיי גיענפֿערט. באַשֶׁר אִיךּ בִּין גיווען ביי אַ מְלָךְ. איז ביי דעם מְלָךְ פֿאַרפֿאַלִין גיוואַרִין אַ גבור.

און אויב דאס איז דער גיבור. קאן אִיךּ מִיךּ מיט אים. און וויטער דאס וואס איר פֿאַרלֶאָזט זיך אויף דער מְדִינָה וואס איר זאגט אז זיי זענען אלע גאטן. דאס איז אַ נאַרִישקייט.

וואַרִין זֵי וועלן אִיךּ גאר ניט קענען העלפֿין. אַדְרָבָא. דאס וועט נאך זיין אייער מְפִלָּה אז איר וועט זיך אויף זיי פֿאַרלֶאָזִין. **הָאֲבִין זֵי אִים גִּיזאַגט** פֿון וואַנען ווייסטו דאס (אז די מְדִינָה קאן זיי ניט העלפֿין. און זיי וועלן נאך אַ מְפִלָּה הָאֲבִין דוֹרְךּ דעם).

הָאֲבִין זֵי גִיעֶנפֿערט. באַשֶׁר ביי דעם מְלָךְ וואס ער איז ביי אים גיווען. האט ער גיהאט אַ יד דְּהֵיִינוּ דער מְלָךְ האט גיהאט אַ זאַךּ אזוי ווי אַ האַנט מיט פֿינעף פֿינגער. און מיט אלע שִׁירטוֹטִין (דְּהֵיִינוּ אַלע קנייטשן און אַלע קריצין) וואס אויף אַ האַנט איז פֿאַרְהאַנְדִין.

און די יד איז גיווען דער לאַנד קאַרט פֿון אַלע וועלטִין. און גאר וואס סע איז גיווען זינט הימיל און ערד איז באַשאַפֿין גיוואַרִין ביז אין סוף. און וואס סע וועט זיין דערנאָך. איז אַלץ אויסגִימאַלט גיווען אויף דער יד. וואַרִין סע גיווען אויסגִימאַלט אין די קריצין און קנייטשן פֿון דער יד. דאס גימעל פֿון אַלע וועלטִין.

ווי אזוי אִיטְלִיכֶע וועלטִ שטייט. מיט אַלע זאַכִין פֿון אִיטְלִיכֶער וועלטִ בְּפֿרִטוֹת. אַלץ אַרויס גישטעלט אויף דער יד.

דְּעֵרוֹוִייל איז גיוואַרִין אין שְׁטאַט אִיין רעש. באַשֶׁר אז סע גיפֿינט זיך איינער וואס ער רעט אזוינס וואס ער מאַכט אַ גילעכטער פֿון זייער אַמוֹנָה.

און ער זאַגט אז סע איז נאָר אַ יחיד פֿאַרְהאַנְדִין דְּהֵיִינוּ הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּרוּךְ הוּא וכו'. און מִכַּח דעם גבור זאגט ער אַלץ אויב סע ניט דער גבור וכו' פֿנ"ל.

הָאֲבִין זֵי פֿאַרשטאַנען אז דאס מוז בְּוודָאי זיין דער בעל תְּפִלָּה. וואַרִין דער בעל תְּפִלָּה איז שוין ביי זיי מְפֿורֶסס גיווען פֿנ"ל.

הָאֲבִין זֵי גִיִּיסִין אז מען זאל אים זוכין און מען זאל אים חאַפֿין. כאַטשע ער פֿלעגט זיך אַלע מאל אַנדערש פֿאַרשטעלִין (דְּהֵיִינוּ אַמאַל האט ער זיך פֿאַרשטעלט פֿאַר אִיין סוֹחֵר און אַמאַל פֿאַר אִיין אַרִימאַן וכו') וואס מחמת דעם האט מען אים ניט גיקאַנט חאַפֿין פֿנ"ל) **נאָר זֵי הָאֲבִין אָפֿער** דערפֿון אויף גוואוסט. אז דער בעל תְּפִלָּה פֿאַרשטעלט זיך אַלע מאל אַנדערש. הָאֲבִין זֵי גִיִּיסִין נאָך קלערִין נאָך אים. און מען זאל אים חאַפֿין.

הָאֲבִין זֵי גִיזוכט ביז זיי הָאֲבִין אים גיחאַפֿט. (דְּהֵיִינוּ דעם בעל תְּפִלָּה) און זיי הָאֲבִין אים גבראַכט צו זייערע עלצטע.

און זיי הָאֲבִין אַנגִיִּיבִין מיט אים צו שמוסִין. **הָאֲבִין זֵי אויף אזוי גיזאַגט פֿנ"ל.** איר זענט אַלע אין טעות. און אין גרויסע נאַרִישקייט. און דאס איז גאר קיין תְּכִלִּית ניט. דְּהֵיִינוּ דאס געלט איז גאר קיין תְּכִלִּית ניט.

נאָר סע איז אַ יחיד בְּרוּךְ הוּא פֿאַר הַאֲנְדִין דְּהֵיִינוּ דער בורא יְתִבְרַךְ שְׁמוּ וואס ער האט אַלע באַשאַפֿין נאָר אים באַדאַרף מען דינען. און געלט איז גאר אַ נאַרִישקייט וכו'.

און די מְדִינָה וואס איר זאגט. אז זיי זענען אַלע גאטן. זיי וועלן אִיךּ גאר ניט קאַנען העלפֿין. וואַרִין זיי זענען נאָר מענטשן

(אזוי האט זיי דער בעל תְּפִלָּה גיזאַגט)

אזוי ווי אויף אַ לאַנד קארט איז אויס גימאלט (אזוי ווי סע ווייסן די וואס זיי זענען גיניט אין דעם לאַנד קארט.

דעיינו סע איז אויס גימאלט אויף אַ פּאפּיר איטליכע שטאט און איטליכע מדינה. און איטליכס בריקל און אזוי אנדערע זאכן טייכליק און וועלדער וכו'.

און ביי איטליכע זאך שטייט אַלץ אנגישריבן אז דאס איז די שטאט און דאס איז די מדינה וכו') אזוי איז אויף דער יד גיווען אויסגימאלט אַלע וועלטין דורך די קריצין און קנייטשן פון דער יד.

און אין די קריצין פון דער יד איז גיווען אזוי ווי אותיות. אזוי ווי אויף אַ לאַנד קארט שטייען אנגישריבן אותיות ביי איטליכער זאך פדי מען זאל וויסן וואס דאס איז דעיינו מען זאל וויסן אז דא איז די שטאט.

און דא איז דאס טייכיל און אזוי דעסט גלייכן אנדערע זאכן. אזוי איז פונקט גיווען אנגיינייט דורך די קריצין פון דער האנט אזוי ווי אותיות. וואס די אותיות זענען גישטאנען ביי איטליכער זאך וואס סע גיווען אויס גימאלט אויף דער יד. פדי מען זאל וויסן וואס איטליכע זאך איז וואס דארט איז אויסגימאלט.

און אזוי איטליכע מדינה באזונדער און איטליכע שטאט און אַלע טייכן און בריקין און בערג און אנדערע זאכן (וואס סע גיפנט זיך אין דער וועלט און אין אַלע וועלטין) איז אַלץ גיווען אויסגימאלט אויף דער יד דורך די קריצין און קנייטשן פון דער יד.

און ביי איטליכער זאך איז אַלץ גישטאנען אותיות אז דאס איז די זאך און דאס איז די זאך וכו'. און אזוי אַלע מענשן וואס סע גייען ארום אין איטליכער מדינה און אַלע זייערע מארעות (דעיינו אַלץ וואס אויף אַ מענשן גייט איבער ווייל ער לעבט) איז אַלץ גיווען אויס גימאלט אויף דער האנט.

און סע איז דארט גישטאנען אפילו אַלע וועגין פון איין מדינה צו דער אנדערער. און פון איין ארט צום אנדערין און מחמת דעם האב איך גוואוסט דעם וועג אריין צו גיין אהער אין שטאט אריין. וואס קיין שום מענש קאן אהער ניט קומען. (ווארין די מדינה פון געלט האבין זיך ארום גיגראפין זייערע שטעט און קיינער האט צו זיי ניט גיקאנט קומען פפ"ל) און אזוי אז איר ווילט מיר שיקן אין דער אנדערער שטאט אריין. ווייס איך אויף דעם וועג. אַלץ דורך דעם יד.

און אזוי איז גישטאנען אויף דער יד. דער וועג פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין סע איז פארהאנדין א וועג וואס דורך דעם וועג קאן מען ארויף גיין פון דער ערד אויף דעם הימיל. (ווארין פון דער ערד אויף דעם הימיל קאן מען ניט ארויף גיין מחמת מע ווייסט ניט דעם וועג. און דארט איז גישטאנען דער וועג ווירמיר מען זאל ארויף גיין אויף דעם הימיל)

און סע איז דארט גישטאנען אַלע וועגין וואס סע איז פארהאנדין פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין אַלע איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל מיט דעם וועג. איז דארט גישטאנען דער וועג. משה רבינו איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל מיט איין אנדערן וועג.

איז דארט גישטאנען יענער וועג אויף. און אזוי חנוך איז ארויף גיגאנגען אויף דעם הימיל נאך מיט איין אנדערין וועג. איז דארט דער וועג אויף גישטאנען און אזוי פון איין וועלט צו דער אנדערער (ווייטער העכער) איז אַלץ גישטאנען אויף דער האנט. דורך די קריצין און קנייטשן פון דער האנט

און סע איז גישטאנען אויף דער יד. איטליכע זאך ווי אזוי סע איז גיווען בשעת די וועלט איז באשאפן גיווארין. און ווי אזוי סע איז היינט. און ווי אזוי סע וועט זיין דערנאך. דעיינו סדום. איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי די שטאט איז גיווען פריר איי זי איז איבער גיקערט גיווארין.

און ווידער איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי סדום קערט זיך איבער. אזוי ווי אַ שטאט קערט זיך איבער. און ווידער איז גיווען דארט אויסגימאלט סדום וואסיר א פנים סע האט היינט. נאך דעם איבער קערין זיך. ווארין אויף דער יד איז גיווען אויס גימאלט. וואס סע איז גיווען. און וואס סע איז היינט. און וואס סע וועט זיין.

און דארט אויף דער יד האב איך גיזעהן. אז די מדינה וואס איר זאגט אויף זיי אז זיי זענען אַלע גאטן. מיט די אַלע מענשן וואס זיי וועלן צו זיי קומען אויף הילף (דעיינו אז די מדינה זאל זיי העלפן) וועלן זיי אַלע ביידע אַ מפלה האבן. (אזוי האט זיי אַלץ דער בעל תפלה דערציילט).

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (6)

- ה. וואס האט דער שומר צום סוף געענטפערט?
- וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
 - וואס קען איך טוהן איך טראכט אנדערש
 - וואס קען איך טוהן איך וויל נישט הערן
- ו. וואס האט דער בעל תפילה פארשטאנען פון די ענטפער?
- אז זיינע ווערטער האבן נאך גארנישט אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין אינגאנצן אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין עפעס אביסל אויפגעטון ביי די מענטשן
- ז. וואס האט זיי דער בעל תפילה געזאגט וועגן דעם גבור?
- אז ער איז נישט אזא גבור
 - אויב איז עס נישט דער גבור !! (אזוויי איינער וואס וואונדערט זיך)
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

- א. וואספארא עצה האבן זייערע סוחרים געגעבן פאר זיי?
- אז זיי זאלן אנטלויפן
 - אז זיי זאלן זיך מכניע זיין
 - אז זיי זאלן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע האבן אזויפיל געלד וואס לויט זייער שיטה זענען זיי אלע גאטין - אז זיי זאלן זיי העלפן
- ב. וואס האט דער שומר פון מדינה של עשירות געזאגט צום בעל תפילה ווען ער איז נאכאמאל געקומען צו זיי?
- אז זיי האבן גארנישט מורא פונעם גבור
 - אז זיי ווילן תשובה טוהן און פארמייעסן געלד
 - אז זיי האבן מורא פונעם גבור און זיי ווילן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע זענען דארטן (לויט זייער שיטה) גאטין
- ג. וואס האט דער בעל תפילה געענטפערט?
- ער האט אים זייער אויסגעלאכט און געזאגט אז ס'איז א גרויסע נארישקייט אז זיי זענען גאטין
 - ער האט זייער געוויינט און גארנישט געזאגט
 - ער האט זייער געקרעכצעט און איז אוועק געגאנגען
- ד. וואס נאך האט זיי דער בעל תפילה געזאגט?
- עס איז נאר דא איין גאט און דער וועלט
 - אז נאר דעם אייבירשטן דארף מען דינען און צו אים דארף מען דאווענען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

וואספארא זאך האט דער בעל תפילה געזאגט פאר די מענטשן פון די מדינה של עשירות - און דער רבי דערצוילט דאס 2 מאל ביי די וואך און ביי די פריערדיגע וואך? וועמען האבן די מענטשן פון די מדינה פון עשירות גהאלטן ביי זיך. און זיי האבן אים ניט גוואלט אוועק לאזן?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (5)

וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי אויס גילאכט 2?

און וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי געזאגט "דאס איז זייער א גרויס נארישקייט" 1?

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com